

virkende effekt på undervisningen og bidrager til at målrette læreprocessen.«

Og regeringen fortsætter:

»Det er en forudsætning, at prøverne tilrettelægges og anvendes med henblik på uddannelsens væsentligste mål og derved understøtter det fokus, som er det særegne og væsentlige i uddannelsessammenhængen. Prøvernes indretning og anvendelse kan og bør stimulere meget forskellige dimensioner i undervisningen. Det gælder fordybelse, perspektivering, kreativitet, problemløsning, paratviden, færdigheder - såvel på teoretisk som på praktisk plan og i anvendelsesorienterede kombinationer. Den enkelte prøve kan næppe på én gang spænde over mange dimensioner, men i det omfang flere dimensioner indgår i uddannelsesmålene, bør det afspejles i sammensætningen af prøverne.

Der må endvidere gives plads for prøver, som er virkelighedsnære og praksisorienterede. Prøvernes indretning og anvendelse bør tage farve af de situationer, som de fleste elever og studerende møder senere i livet - i deres uddannelsesforløb, arbejdsliv og andre sammenhænge. Det vil sige, at nogle af prøverne skal sætte eksaminanden i en anvendelsessituation, f.eks. med relation til erhvervskompetence. I det omfang krav i denne retning indgår i uddannelsesmålene, bør det afspejles i prøverne.

I den videre udvikling af prøveformerne er der behov for at inddrage større viden om prøve- og eksamenssystemets funktion, både i forhold til aftagerne og i forhold til de enkelte elever, kursister og studerende.«

Forslagsstillerne kunne næsten ikke have formuleret det bedre selv, hvorfor der forventes bred tilslut-

ning til dette beslutningsforslag fra folketingets partier.

Økonomi m.v.

Iværksættelsen af udviklingsprogrammet aktualiseres af de ret store midler, der bruges på prøver og eksamener, især set i lyset af, at langt, langt de fleste uddannelser oplever, at der er for få midler til at gennemføre tilfredsstillende undervisning.

Undervisningsministeren oplyser således i svaret af 20. december 2005 på spørgsmål nr. S 1457, at man skønner, at udgifterne udgør ca. 5 pct. af midlerne til uddannelse. Dette skøn bygger på en undersøgelse fra 2000, hvoraf det fremgik, at der blev anvendt 1.093 mio. kr. til eksamen i 1998 (2005-prisniveau), svarende til ca. 5 pct. Dertil kommer lønudgifter til rettetid, udgifter til censorer m.v.

Forslagsstillerne har ikke lagt sig fast på den økonomiske ramme for udviklingsprogrammet, men finder det sandsynligt, at det kan finansieres inden for Undervisningsministeriets og Videnskabsministeriets rammer. Det væsentligste bidrag fra Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet er at give tilstrækkelig frihed fra eksisterende regler samt at sikre erfaringsopsamling og koordinering. Forslagsstillerne finder det væsentligt, at udviklingsprogrammets formål fastholdes at være at udvikle, kvalificere og konsolidere eksamens- og prøveformer i forhold til uddannelsers samlede mål og de mere specialiserede faglige formål.

Udviklingsprogrammet bør udformes i sparring med en faglig følgegruppe med repræsentanter for skoler og uddannelsesinstitutioner, censorinstitutioner, EVA, relevante forskere m.fl.